

Cagliari

Silazeći s broda u jedno arheološko sunčano septembarsko jutro nasuprot slijepom čvrstom uspinjanju na Castello u ovom neosjetljivom geografskom idealu.
Stiglo smo i odavde napokon osmatramo na daleko.

Cagliari, mi smo skupa jutro, na onome istom rastojanju od sunca gdje se glasovi otržu čekajući druge snage, druge razloge da upiju drugi život u bezumničko i mlitavo borenje na smrt čak i u uobičajenim koracima što se umaraju od onoga što će doći kasnije.

Odlazimo odnoseći ove čvrste vizije jer se isplati slijediti odlazak odlazeći u nedostupna mjesta gdje je inteligencija dobro sakrivena.
Vraćamo se nakon što smo dokazali obmanu cijele magle pune ljudi gdje čak ni životinjama ne dopuštaju da trče.

Reci mi kako progutati ovaj jezik odlazaka.
Il s'agit de l'exile, mrsku pogrdu koja postaje hrabrost da se ne pretrpi poniženje za malo Italian lire proklete.

Pazi, Cagliari... pazi...

Ne vjeruj ovome čovjeku kad hodajući izgovara riječi kao Evropejac
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku kad hodi preko bojnih polja
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku kad hodi opisujući historiju...oštroumnu...bolnu...itakodalje...
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku kad hodi našim krajevima arijevac naoružani bijelim bogovime
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku koji podiže nenastanjive kuće iz kojih rijetko iziđe
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku koji je našim očevima presadio rudarska pluća
on je takav da gaji jednu orlušinu
ne vjeruj ovome čovjeku koji te je prisilio na jezik i na riječ gospodara
on je takav da gaji jednu orlušinu

pero cuando se atreven a olvidar da se generacijama klimajući i čineći da se ljuljaju spoznaja i tijelo mi onda znamo zaplesati plesove koji uvijek započinju prikazujući jake simbole od otpornoga kamena po imaginarnim putevima izgrađenim u nekom sjajnom vremenu, koji su ondje gdje se ponekad zaputimo dišući sipljivo i gdje nas samo ritam zadrži i odakle se stalno vraćamo da povratimo sebi svoju sudbinu prepunjeni snovima opisanim u svakom vjetru za koji je vjetar odlučio da ih hoće maknuti

istrajava se zbog različitosti
ali nema oslonca u stvarnosti
samo u volji

rađamo se u manjini
ali se ima ljubav

Dođi ovamo

(Vieni qui)

Dođi ovamo

Da osmotriš protok stoljeća na obali

Golema prostranstva beskonačnih hridi od uglačanih stijena ili ispisanih hijeroglifima od od kamena i bijeli pijesak i bistra voda i na dnu palme daleke i tanušne kao prsti kakve ruke od pijeska koja pokazuje horizonte sve do mora

Dođi ovamo

gdje i glasovi imaju korijene i dobivaju boje

glasovi pobožni starih žena obavijenih tamnim svetim i pobožni pjevom koji prijeti smrskanom veličinom što je vazda dio kuće koju sam nastavao i napustio

Dođi ovamo

vraćajući se ljeti
i našavši opet monotonu uznemirenost što odjekuje kao muzika muha

htjela bi da jauče stijene ta tišina

dođi i gledaj kako se rasipa noć

gledaj ovaj beskraj što presijeca zrak čineći bezličnim i tvoje tijelo poput maglovita vremena

i šikaru i planine sa šumom u vrhovima i planika i mirta, i suhe zemlje brežuljaka niskih trnastih i rascijepljenih ljeti, slatkih za ispašu u proljeće, iza kojih su njegovani vinogradi i maslinjaci i eukaliptus i toplina smilja i crveni pijesak u vjetru koji ga donosi iz pustinje, i zlatoglav i žukva duž rijeke ili još prije nevoljki potocić što u svojoj neizlječivoj nesanicu curi kroz kamenje kao zmija da bi svakoga dana umirao sve više sve do slijedeće kiše koja će nam donijeti jaki miris zemlje.

a uvijek se vraća u ovu zemlju
i ovdje se istrajava u hodanju

A strogi obračuni porijekla moraće do u vječnost podsjećati na svaku oskudicu i na rešetke i na lanac rimski, španski, talijanski, arapski, američki...

U mojem Mediteranu pobjednika nema